We learnt in a *Braisoh* like *Ray Chisdoh*

תניא כוותיה דרב חסדא -

Overview

The גמרא cites a [new/different] ברייתא in support of רב הסדא that items which require a put it items which require a new ברכה אחרונה במקומן. Our תוספות discusses why this new ברייתא, and not the previous one (on the top of this עמוד).

פירש רשב"ם¹ הא דלא מייתי כרב חסדא מרבנן¹ דרבי יהודה -

The רשב"ם explained the reason the גמרא did not cite the view of the יבנן in the previous ברייתא, who argue with ר"ד, as a support for ה"ד -

משום דבההיא לא קתני בהדיא יין - 3

Is because in that previous ברייתא it does not state explicitly, 'wine' –

תוספות comments:

וזה פירש לפי שיטתו⁴ דגרסינן הכא יין -

But this explanation is valid only according to the s'בורס view that we are גורס in the latter ברייתא, the word 'יינן' –

חוספות offers his explanation:

ויש לומר משום הכי לא מייתי סייעתא מינה -

And one can say that it is on account of the following that the גמרא did not bring a proof to ר"ח from the previous ברייתא -

משום דאיכא דאמרי בסנהדרין (דף כה,א) דבמה 5 נמי לפרש -

 $^{^{1}}$ בד"ה תניא.

² The ברייתא in that ברייתא maintain that if people left the meal in order to go to shul, they are not required to make either a בריה האחרונה or a ברכה ראשונה a ברכה ראשונה is discussing a case where they were partaking of a meal that requires a "ברים הטעונין ב"א במקומן this would support the view of דברים that by ברכה that by שינוי מקום there is no required for שינוי מקום Trequired for ברכה, who argues and maintains that they do require a new ברכה, unless they left over some of the participants at the meal. We can support

 $^{^3}$ See אבעת המינים שבעת maintains that wine (as well as all the שבעת המינים) are considered דברים שטעונין. However, according to the ברייתא the earlier ברייתא does not mention wine, so therefore we are not certain that they were eating דברים שטעונין ב"א במקומן (who states his ruling only by דברים שטעונין ב"א במקומן). However, in the second (later) יין (according to the רשב"ם, and our אברים, (גירסא therefore it is a valid proof to דרייתא),

⁴ However, תוספות disagrees and is not 'גורס 'יין' גורס ברייתא. See תוספות קא,ב ד"ה אלא [TIE footnote # 18 & 19]. In addition, חוספות maintains that יין (and all the ז' מינים שטעונין ב"א במקומן) are not included in the דברים שטעונין ב"א במקומן (see there, footnotes # 16 & 17).

⁵ יוהנן '' there maintains that when ר' יהודה '' qualifies the words of the הכמים by saying אימתי' (when is this so), he is not arguing with them but merely clarifying the position of the הכמים, however when he says 'במה דברים אמורים', he is arguing with the במה המים. However, י' יהושע בן לוי maintains that whether he says אימתי סל אימתי, he is merely explaining the view of the הכמים but not arguing with them.

Because there are those in מסכת סנהדרין who maintain that when ר' יהודה states מסכת של אמורים, it also means that he is explaining⁶ the words of the חכמים, but not arguing –

תוספות responds to an anticipated difficulty:

האף על גב דחזרו מייתי ראיה לרב חסדא⁷ דטעמא דשינוי מקום דצריך לברך - And even though in the ברייתא it states that when they return, they are not obligated to make a new ברכה, nevertheless the גמרא brings proof from this אריית א to ד"ד who maintains that שינוי מקום א"צ לברך, even when they did not return, for the reason why שינוי מקום would require a blessing (if we would disagree with סייבוי מקום - ר"ח) -

משום שעמידתו ממקומו היא גמר אכילתו והוא הדין⁸ נמי חזרו: It is because standing up from your place and leaving indicates finishing your meal, so the same rule would also apply even if you returned to the original place.

Summary

The rule of שינוי מקום א"צ לברך) is whether one is eating in a new place or returning to the old place.

Thinking it over

The תוספות מחל תוספות מרפ explaining why no proof was brought from the first ברייתא. Why can't we say (as the גמרא מהא מהא answered according to ר' יוחנן) that the ruling of the חכמים in that ברייתא is even if א עקרו (meaning א במקומן ב"א במקומן), so there is no proof to די", the only reason it states עקרו is to inform us that even by טעונין ב"א במקומן הודה (דו"ה still ברכה הודה א במקומן ברכה ברכה וודה ברכה הודה ברכה שה מחלוקת מחלוקת של ברייתא since there is no מחלוקת שה במקומן פ"! שעונין ב"א במקומן ב"א במקומן "פ"א במקומן ב"א במקומן "פ"א במקומן ב"א בייית ב"א בייית ב"א במקומן ב"א במקומן ב"א בייית ב"א בי

⁶ In the ריב"ל above בר"ח stated בד"א, which according to ריב"ל means that he is not arguing with them, but rather this is the view of the הכמים that if no one was left over at the meal one is liable to make a new ברכה, therefore there is no support for ה"ח (according to ר"ה).

⁷ Seemingly they are two different cases. The ברכיית is ruling that a new ברכה is not required when they return to their original place of eating. How can we prove from this the ruling of ר"ה that שינוי מקום א"צ לברך even if you eat in a different place?!

⁸ The reason why שינוי מקום should require a new ברכה (not like ר"ח), is not because you are in a new place. But rather because you left your original place. Therefore, it makes no difference whether you eat in the new place or return to your old place, the rule would be the same in both cases either שינוי מקום צריך לברך מעוני מקום צריך לברך. Therefore, once we know the ruling by א"צ לברך, the same rule will apply to going to a new place, for there is no difference.

⁹ See גליון הש"ס להגאון רע"א.